

РЕШЕНИЕ

№ 6287

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Адриан Янев**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7571** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Б. И. Ц., чрез процесуалния му представител адв. П. срещу Решение от 21.06.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО1 111-ти състав, постановено по НАХД 1832 по описа за 2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-015933 от 21.09.2020 г., издадено от началник група при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 1-во от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 (хиляда) лева и "Лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от три месеца за извършено нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и необоснованост на процесното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Касатора поддържа, че е нарушена разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, като се е основал на неизпълнение на задължението да му бъде връчен препис от акта, което не зависи от отказа му да го подпише. Счита, че при издаването на НП наказващият орган е нарушил императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Навежда доводи за

приложимост на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Моли за отмяна на решението на районния съд, като постанови друго, с което да отмени издаденото НП. Претендира разноски и пред двете инстанции.

Ответникът не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XV – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежната страна в производството по делото, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е приел за безспорно от фактическа страна, че на 02.09.2020 г., около 13:35 часа, Б. Ц. управлявал товарен автомобил марка „С.“, модел „Джъмпер 35“, с рег. [рег.номер на МПС] по автомагистрала „С.“ с посока на движение от [населено място] към [населено място], на около 400 м. преди разклона за [населено място], като се движил в обособената на пътния участък аварийна пътна лента за принудително спиране, без да е налице повреда на МПС и здравословен проблем на водача. Нарушението било установено от екип на ОПП-СДВР, който патрулирал и се движил зад МПС.

За констатираното управление на моторно превозно средство в лентата за принудително спиране на Автомагистрала "С.", мл. автоконтрольор М. Ж. съставил срещу Ц. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 357033 от 02.09.2020 година, който ангажирал неговата административнонаказателна отговорност за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и обжалваното НП, с което с което на Б. Ц. на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 1-во от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 (хиляда) лева и "Лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от три месеца за извършено нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС при извършената цялостна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административното наказание е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалваното наказателно постановление. Първоинстанционният съд е разгледал спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приел за безспорно установени от обективна страна факта на извършване на вмененото нарушение на ЗДвП, с посочения автомобил и при описаните в НП обстоятелства, като е потвърдил НП с наложеното наказание в законоустановения размер.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При правилно установена фактическа обстановка, правилни са и изведените от съда правни изводи.

При извършена по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка относно съответствието на атакуваното съдебно решение с материалния закон и наличието на посочените в жалбата пороци, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, настоящият състав приема следното:

В административнонаказателното производство по съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление съдържат пълно и ясно описание на нарушенията, нарушените разпоредби и правната квалификация.

Не се споделят доводите на касатора, че е нарушена разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, тъй като не му бил връчен препис от акта, което не зависило от отказа му да го подпише. Според чл. 43, ал. 1 от ЗАНН актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Предявяването на акта за запознаване с неговото съдържание е задължение на контролните органи, което се изпълнява, чрез връчване на препис в момента на неговото съставяне, ако нарушителя присъства. Поредността и съдържанието на действията са ясно описани в чл. 43, ал. 1 от ЗАНН – актът се предявява на нарушителя след като актосъставителя и свидетеля са го подписали, чрез предоставяне на препис от него, по аргумент от чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, след което и нарушителя го подписва и с това процедурата по образуване на административно наказателно производство приключва, защото е удовлетворено изискването за запознаване на нарушителя с обвинението. Съдържанието на думата «предявява» използвана в чл. 43, ал. 1 от ЗАНН е разкрита в чл. 43, ал. 5 от същия закон, представляваща хипотеза на предявяване на акт, който е съставен в отсъствие на нарушителя, поради което не може едно и също задължение да бъде изпълнявано, чрез различни действия. Оттук и предявяване на акта означава връчване на препис, след което актът се подписва от нарушителя – това е удостоверителното му изявление, че препис му е предоставен на разположение. Дали той ще го вземе е негов избор, не задължение. Изключение от правилото, че АУАН се предявява в момента на неговото съставяне, е предвидено в чл. 43, ал. 5 от ЗАНН за случаите, когато е съставен в отсъствие на нарушителя. В тази хипотеза административно наказателното производство се счита за образувано, а АУАН за редовно съставен след спазване на същата процедура като разписаната в чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, но с тази разлика, че предявяването се извършва от длъжностно лице по чл. 43, ал. 4 от ЗАНН. В тези случаи се попълва разписка за връчване на препис от акта, в която нарушителя посочва датата на която му е предоставен. Тази дата се вписва от актосъставителя като дата на подписване на акта и е датата, на която е образувано административно наказателното производство, тъй като връчването на препис е условие, без което не може – аргумент от чл. 52 от ЗАНН. По причина, че връчителят по чл. 43, ал. 4 от ЗАНН няма компетентността да вписва каквито и да било удостоверителни изявления, в това число и за датата на подписване на акта от нарушителя, тази дата се вписва в АУАН от актосъставителя. Изводът, който следва е, че датата на подписване на АУАН съвпада с датата на неговото съставяне, когато това действие е извършено в присъствие на нарушителя и разписка не е необходимо да се попълва. Датата на подписване на АУАН не съвпада с датата на съставянето му като документ, когато нарушителя не присъства на това действие и съответно тази дата, на която е подписан от нарушителя се удостоверява от актосъставителя, според изявлението на нарушителя в разписката. Ако в случаите по чл. 43, ал. 5 от ЗАНН нарушителя откаже да подпише акта, то връчителят удостоверява с подписа си в разписката, датата на която го е предявил и отказа, при спазване на правилата по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН. В случаите на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, свидетелят удостоверява възприетия от него отказ

на нарушителя в самия акт за установяване на административно нарушение. След като подписването на акта има смисъла на удостоверително изявление за връчване на препис от него, а спазването на процедурата по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН, конкретно подписа на свидетеля на отказа замества неговата липса, то се налага извод за охранено право на защита. Тук следва да се каже, че връчването на преписа приключва с предоставянето му на разположение на нарушителя, който може да го приеме или да не го вземе. Изборът е негов, а участието в административно наказателното производство е диспозитивно, като в тежест на контролните органи е да поканят нарушителя за съставяне на АУАН, да му предявят обвинението, чрез връчване на наказателното постановление. Отказите на нарушителя да се яви за съставяне на АУАН, да подпише акта, с което заявява, че отказва да получи препис, не препятстват развитието на административно наказателното производство, съответно не водят до незаконосъобразност на наложеното административно наказание, при условие, че същият е редовно призован, спазен е реда за удостоверяване на отказа му да подпише акта, най-сетне спазена е процедурата за връчване на наказателното постановление, чрез прилагане към преписката. Нарушаването на правото му да бъде запознат с административното обвинение може да бъде установявано, независимо от формалното спазване на процедурата по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН, но в настоящия случай въззивния съд правилно е формирал вътрешното си убеждение по фактите досежно предоставяне на препис от акта на разположение на нарушителя, който по собствено желание не го е получил. Касаторът не оспорва, че е отказал да подпише акта, но не съзнава, че този му отказ означава отказ да получи препис от него тоест отказ да се запознае с обвинението. Разписка се оформя само в случаите, когато нарушителя не присъства на съставянето на АУАН. Предявяването на обвинението се извършва, чрез предоставяне на препис и за това действие се иска удостоверително писмено изявление на нарушителя с един подпис – в АУАН или в разписка. Подписът в разписката се счита за подпис на АУАН, положен на датата, посочена в нея.

Настоящият състав изцяло споделя съображенията на съда по същество, че събраните по делото доказателства по категоричен начин установяват, че касационният жалбоподател е управлявал лекия автомобил в лентата за принудително спиране (аварийна лента), без да има здравословни проблеми и без повреда на превозното средство на посочените в АУАН и в НП място, дата и час. По този начин правилно е била реализирана административно-наказателната отговорност на лицето, тъй като е налице нарушаване на разпоредбата на чл. 58, т. 3, пр. 1-во от ЗДвП. Движението или спирането в лентата за принудително спиране е допустимо само в изрично посочените от ЗДвП случаи, които в случая не се установиха.

При определяне размера на наказанията административно-наказващият орган се е съобразил с изискванията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Обоснован е изводът, че чл. 28 ЗАНН не намира приложение в конкретния случай.

По изложените съображения, СРС правилно е потвърдил процесното НП, издавайки валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон решение, при чието постановяване не са допуснати посочените в касационната жалба нарушения, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав, постановено по НАХД 1832 по описа за 2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.